

ΕΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 82

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πρωτοδικῆς Τραπεζίης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1880.

Ἄλλοτε ὅταν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐτόλμησε νὰ ἐκστομίσῃ, ὅτι αὐτὸς Βασιλεὺς ἔχει τὴν ἐπικρατοῦσαν ψῆφον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ὁ κ. Τρικούπης ἐκερξύνου τὸν ἀστοιχειώτον συνταγματικῆς ἀνατροπῆς πρωθυπουργόν, ὅστις διὰ τοῦ λόγου του καὶ ἴστω ἀπεύθυνον τὸ ἀρεῦθνον.

Καὶ τὰ πικρὰ ἀροκτῆρικα τότε πεινῶντα καὶ διψῶντα... τὴν ἀλήθειαν, ἐκάλυπτον μὲ πικραγῶδη χειροροτήματα τοὺς λόγους τοῦ προμάρχου τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα μετ' ὀλίγον ὁ τοὺς φιλιππικούς του ἀσπίδα ὑπὲρ τοῦ ἀνευθύνου προτάξας, καὶ ὅτε προχθὲς προὐκάλει τὸ ἐκ Πέτερσχωφ διάταγμα, ἔγραψεν ἐν τῇ Ὁρῆ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἠνγκυκασμένος ἐνεκ ἀναποδράστου ἀνάγκης ν' ἀπουσιάσῃ ἐπὶ τινος καιρὸν ἔτι, ἐνῶ ταυτοχρόνως διὰ τῆς φίλης του Παλιγγεσείας μᾶς προδιέθετεν εἰς τὸ ἐξαφρικόν, ὅτι ἴστω ἐπικνερχόμενος ὁ Βασιλεὺς μᾶς φέρῃ καὶ τὴν ὡς κληρονομίαν μακρονοῦ θεοῦ περιμενομένην ἀγαμακίαν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Οὕτω τὸ ἀρεῦθνον ὑπὸ τῆς ξυνωρίδος τῶν ὀργάνων τοῦ κατ' ἐξοχὴν συνταγματικοαπαθρεμμένου κ. Πρωθυπουργοῦ, δις ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μᾶς προυνείσθη περιβεβλημένον τὸν λίαν στενόχωρον μινδύον τοῦ ἀρεῦθνου.

Τὰ δὲ τότε ἀροκτῆρικα, πίνοντα τὸ ὕδωρ τῆς λήθης ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐλησημόνησαν ἐντελῶς ὑπὲρ τίνος τότε ἐμάχοντο αἱ ἀπαλάμαι των.

ΣΤΡΥΦΝΟΥΤΣΙΚΟΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομικῆς μελετᾷ κεκυφῶς ἐπὶ τῆς τραπεζῆς του *Le monde dans 2000 ans*, par G. Pellegrin, ὅπως προικίσθη ἀπὸ τοῦδε τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμόν τῆς ἀπωτάτης ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν, ἀν ἀληθεύῃ ἢ μετεμφύχως, βεβχίως ὁ μακάριος ἐκεῖνος ἀνθρωπος, — ἀν τύχῃ ἀνθρωπος — ὅστις θὰ φέρῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὸν κ. Βαλέτταν, θὰ διορισθῇ ἀνώτατος ἐπόπτης τῆς καθριότητος τοῦ εὐδαίμονος ἄστειως καὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Διευθυντῆς ἀνγκινώσκει ἀφηρημένως.

Εἰτέρεχεται ἀθορύβως κλητῆρ ἀστυνομικός, ὅστις ἰδὼν τὸν κ. Διευθυντὴν τόσον προσηλωμένον, ἐνδοιχάζει πῶς νὰ τὸν διακόψῃ καὶ τέλος προτιμᾷ νὰ βῆξῃ.

Ὁ κ. Διευθυντῆς πλανᾶται εἰς κόσμον ἄλλον, εἰς πολιτείας τελείας μετὰ δισχίλιον ἔτη.

Ὁ κλητῆρ τέλος ἀποφασίζει :

— Κύριε Διευθυντά...

— Τί ἀγαπᾶτε; λέγετε τυχέως! (χωρὶς νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλὴν).

— Χθὲς τὸ βράδυ, κύριε Διευθυντά, μοῦ ἔκλεψαν δύο τῶν 28.

— Ἀχθε ἔνα κλητῆρα καὶ πήγαινε νὰ τοῦ δείξῃς τὸν ὑποπτον, νὰ τὸν συλλάβῃ.

— Ἄν τὸν ἐγνώριζα, τὸν ἔπιανα κ' ἐγώ.

Ὁ κ. Διευθυντῆς τραπεζεῖς ἐκ τῆς ἀπικνήτσεως, ἦν ἐνόμισεν αὐθάδη διὰ πολίτην, ὑψόνει ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ἦθος μεγαλοπρεπέως,

— Πῶς; λέγει.

Ἄλλ' ἰδὼν, ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἴστατο οὐχὶ πτωχός τις ἀστὸς ἀλλ' ὑπάλληλος αὐτοῦ,

- Πώς! λέγει μετὰ θυμοῦ, εἶσαι κλητῆρ καὶ σὲ ἐκλεψάν;
- Μάλιστα, κύριε Διευθυντά' χθὲς ἐδῶ, εἰς τὴν Διεύθυνσιν, μοῦ ἐκλεψάν 56 δρχμάς.

Διευθυντής. — Ἐπιβάλλομεν πρόστιμον δρχ. 10 εἰς τὸν κατὰ τὴν ὥρην ἐσεινήν σκοπόν, ὅστις ἀφῆκε νὰ εἰσέλθουν κλέπτει εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ πρόστιμον δρχ. 20 εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν, διότι ἀφῆκε τοὺς κλέπτας νὰ ἐξέλθωσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνευ τῆς ἡμετέρας δικταγῆς.

Αἱ πρὸς ἡμεδαπούς καὶ ἀλλοδαπούς κολακευτικαὶ ἐπιδείξεις ἡμῶν οὐδὲν ἔχουσι πρὸς κριτοῦ τὸ κολακευτικόν. Αἱ δημῶδεις κολακεῖαι εἰναι τι ἴδιον ἐν Ἑλλάδι. Συνίστανται αὐταὶ εἰς δεξιώσεις, εἰς κηδεῖας, εἰς δικτριβάς καὶ λόγους ἐμμέτρους καὶ πεζοῦς. Τοῦτο δὲ ἔχει τὸ πρωτότυπον ἢ περ' ἡμῶν κολακευτικὴ ἐπίδειξις, ὅσκις ἀπευθύνεται πρὸς ἡμεδαπὸν, ὅτι τόσον οἱ ποιοῦντες τὴν ἐπίδειξιν ὅσον οἱ περ' αὐτῆς τιμώμενοι, δὲν πιστεύουσιν οὔτε κατ' ἐλάχιστον εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν γινομένων. Ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν μερῶν γίνεται ἀνταλλαγὴ διαβεβαιώσεων καὶ εὐχαριστιῶν, ὡς μεταξὺ ὑποκριτῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀπόδειξις καὶ αὕτη, ὅτι ὁ Ἕλληνας, ὀλιγαρκῆς ὢν φύσει, ἀρκεῖται πάντως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῶν πρᾶγματων μορφήν, ἐν γνώσει ὢν πολλάκις, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ὑπὸ τὴν μορφήν τρυτῆν τὸ οὐσιώδες.

Ἄλλ' ὅτε καὶ ἐπιδείξεις αὐταὶ ἀφορῶσι τοὺς ξένους, κατ' ἀρχαίαν ἐθνικὴν παράδοσιν ὁ Ἕλληνας πιστεύει πολὺ εἰς τὴν ἀφέλειαν καὶ εὐπιστίαν αὐτῶν, καὶ ἐνίοτε δὲν ψεύδεται τῆς ἐλπίδος, πρὸς ζημίαν ὅμως πάντοτε τῆς ἀξιοπρεπείας του.

Ὁ Πλούταρχος περιγράφει διὰ τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ γραφίδος τὰς χυδαῖας κολακεῖας, ἃς ὁ ἐξητυλισμένος τότε Ἕλληνας ἀπένειμε πρὸς τὸν Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, καὶ μετὰ ἓνα αἰῶνα ὕστερον πρὸς τὸν Ῥωμαῖον στρατηγὸν Φλαμίνιον. Καὶ ὁ μὲν Δημήτριος, Ἕλληνας ὢν, ἐδέχετο τὰς ἀποθεώσεις τῶν Ἀθηναίων γελοῦν δι' αὐτὰς μετ' αὐτῶν καὶ ἐξηκολούθει ἀπογυμνῶν τὰ ταμεία αὐτῶν, ὁ δὲ Ῥωμαῖος Φλαμίνιος φαίνεται, ὅτι κἄπως ἔπερνε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ σπουδαῖον, ἐνίοτε δὲ καὶ συνεινεῖτο, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπὶ ζημίας τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφερόντων. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οἱ ξένοι οὗτοι εἶναι πολὺ σπανιώτερον ἀφελῆς ἀπ' ὅσον πιστεύει τοῦτο ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν αὐταρέσκεια.

Τὰς φιλοσοφικὰς ταύτας σκέψεις προκαλοῦσιν αἱ ἐσχάτως ἐν Ἰδρυα γενόμεναι ἐπιδείξεις πρὸς ἄριστον ξένον, εἰς ὃν ὠφείλετο πᾶσα τιμὴ καὶ φιλοξενία. Ὅτε ὅμως ἡ φιλοξενία ἐξεδηλώθη διὰ κωδοнокρουσιῶν, κενονοβολισμῶν καὶ παρεμβάσεων δημοτικῶν ἀρχῶν, τὸ πρᾶγμα ἐξέπεσε παρευθὺς εἰς γρικυλισμὸν τῆς ἐποχῆς τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ τοῦ Φλαμίνιου, τοῦ ὁποῦ γρικυλισμοῦ φαίνεται, ὅτι διετηρήσαμεν τὴν παράδοσιν πιστότερον πάσης ἄλλης. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐθεωροῦμεν τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις ἡττον πιθανὰς ἐν Ἰδρυα, ἐνθα ὁ ἀλβανισμὸς διορθῶνει συχνάκις

τὴν ὑπερβολικὴν εὐστροφίαν τοῦ Ἕλλητισμοῦ. Ὁ τῆς παρελθούσης γενεᾶς Ἰδρυαὶος σπανίως ἐλάλει, ἀλλ' οἱ λόγοι αὐτοῦ ἦσαν συμβόλαια. Σπανιώτερον δὲ ἐκκλημέριζεν, ἀλλ' ἡ κλημέρα του, ὁμοιάζουσα ἐνίοτε πρὸς ἀπότομον ὕβριν, ἦτο εἰλικρινῆς ἐκδηλώσις ἀνεκτιμητοῦ ὑπολήψεως. Τοιαῦτοι ἦσαν οἱ ἀπλοῖκοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἵτινες ἐδεδέχθησαν τὸν βράχον τῶν καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ Ἕλληνικὸν ὄνημα, χωρὶς οὐδέποτε νὰ κάμωσιν ἐπίδειξιν τινὴ κολακευτικὴν πρὸς οὐδένα τῶν μεγάλων ἁρώων τῶν. Ἀλλ' οὔτε πρὸς ἐπιστήμους ξένους ἐπεδείκνυσαν οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι Ἰδρυαῖοι, οἱ ἀδακνάντινοι ἐκεῖνοι χαρκατῆρες, τὴν εὐαρέσκειαν τῶν ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἀποτόμου ἀλλὰ πολυτίμου ἐκείνης κλημέρας τῶν. Οὕτως ἐδέχθησαν πολλάκις τὸν δικτακτικὴν διπλωμάτην καὶ κρυτικὸν Λάτιον, οὗ εἰς ἀδελφὸς εἶχε πέσει ἐν τῇ ἐν Πύλῳ κρυμχίχ, καὶ ὅστις πολλάκις πολυτίμους εἶχε προσφέρει ὑπηρεσίας πρὸς τε τὸ ἔθνος ἐν γένει καὶ πρὸς τὴν Ἰδρυαν ἰδίως. Ἐπιτρικεῖται ὅθεν ἡμῶν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν, ὅπως οἱ Ἰδρυαῖοι ἐμπορῶνται ἐν πᾶσι μάλλον ὑπὸ τῶν ἀναμνήσεων τῶν μεγάλων πατέρων τῶν, ἢ ὑπὸ τῶν παρεδόσεων τοῦ γρικυλισμοῦ, ὃν ἐπιμελῶς καλλιεργοῦμεν ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τῆς ΕΠΙΜΗΝΙΟΥ συγγραφῆς Φοίβου τοῦ ἐξοχωτάτου ἱατροῦ κ. Πύρρα ἐρριζόμεθα τὰ ἐξῆς ἱατρικὰ παραγγέλματα :

«Ὁ γάμος δὲν εἶνε εὐτυχὴς διὰ τοῦ μεγάλου πλούτου, οὔτε διὰ τῆς σωματικῆς καλλονῆς τῆς συζύγου, οὔτε διὰ τῆς παιδείας εἰς τὰς γλώσσας ἑλληνικὴν, γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν, οὔτε εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους καλὴν συμπεριφορὰν, ἀλλ' ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ζῇ ἐν ὁμοφροσύνῃ. Ταῦτα δὲ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Δημοσίας Ἰγείας ὅπερ παρακατεῦεται περὶ τῆς μεγάλης χρησιμότητος τῆς μαθήσεως τῆς μαγειρικῆς εἰς τὰς οἰκοδομοποιίας!!»

«Οἱ διέποντες περ' ἡμῶν ἐκπαιδευτήρια κορασιῶν εὐχῆς ἔργον εἶνε ἂν εἰσῆγαγον τὴν ἐκμάθησιν τῆς τέχνης τοῦ μαγειρεύειν, ἀντὶ ν' ἀπασχολῶσι (sic) τὰ κοράσια εἰς τὰ πράλογα καὶ ἀπρεπῆ (sic) γυμνάσια τοῦ σώματος, ν' ἀπασχολῶσι ταῦτα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς τέχνης τῆς μαγειρευτικῆς.»

Τὸ β' κεφάλαιον Ἰγρεινῆς οἰκογενειακῆς παρακατεῦεται περὶ ιδιότητος τῶν ἀνέμων καὶ ἐν αὐτῇ λέγεται «ὅτι ὅταν πέση πάχη (πάχος) (!) πνέει νότος. Ὅταν ὁ νότος πνέει ὀλίγον, ὁ ὑβρινὸς καθίσταται αἰθριος, ὅταν δὲ πολὺ καὶ σφοδρὰ γίνεται ἐπινεφέλιος καὶ δικραεῖ πολὺ.»

«Τὰ σῆκα εἶνε θρεπτικά, καὶ οἱ γέροντες πρέπει νὰ τὰ προτιμῶσι μετ' αὐτὰ νῦν πίνουσι ῤικίαν ἢ ῤώμην (sic). Τρωγόμενα ὅμως ξηρὰ πράχουσι εἰς τὴν κεφαλήν καὶ εἰς τὸ σῶμα πολλοὺς φθίρας (ψείρας)!!»

«Ἡ σικη, λέγουσιν, δὲν προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ κερκυνου, τοῦτο δὲν ἐξετάσθη διότι εἰς τὰ βόρεια κλίματα (!) ἐνθα νῦν καλλιεργοῦνται αἱ ἐπιστήμασι σικαὶ δὲν εὐδοκίμοῦσιν.»

Ἐπιδιόρθωσις παρορραμάτων.

Χαιρετίζομεν τὸν διορισμὸν τοῦ νεκροῦ διδάκτορος κ. Ἀλεξάνδρου Μωρακίτιδου, ὡς καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Β' γυμνασίῳ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς μωρακίτικῶτατα ἐσκέφθη διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ἐξ αἰσθημάτων σπουδάζοντος τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν καὶ εὐδοκμήσαντος ἐν τῇ νέῃ, νὰ ἐπιδιορθώτῃ τὸτα χονδρὰ παρορραμὰ του ἐν τῷ δασκλικῷ προσωπικῷ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐπιστρατεία! Λέξις μυχική, δι' ἧς ἀποχωρίζονται οἱ μεγαλόψυχοι καὶ φρονηματοῖσι τῶν δειλῶν καὶ μικροψύχων, ὧς ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ διακριθῆσονται οἱ δίκαιοι ἀπὸ τῶν ἀδίκων φωνῇ θεσπεσίᾳ κ.τ.λ.

(Δελτίον «Σφίραξ» Πειραιῶς, 29 Αὐγούστου).

— Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ὠφελήτῃ τὴν Ἑλλάδα ὑφ' ὅλης τᾶς ἐπόψεως.

— Ἐγὼ ποῦ εἶμαι στρατιώτης γνωρίζω πολὺ καλὰ, ὅτι δὲν ἐκπαιδεύομαι ἀλλὰ παιδεύομαι.

— Πῶς τὰ βλέπεις τὰ πολιτικά;

— Ἀπελπισίαι! Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε κεφάλι.

— Κεφάλι δὲν ἔχουμε; Περισσότερο ἀπὸ ποδάρι.

— Πῶς;

— Δὲν εἶδες ποῦ παργγεῖλανε γιὰ τὸ στρατὸ 40,000 καπέλα καὶ 20,000 παπούτσι; Πέφτουν δυὸ κεφάλια εἰς τὸν κάθε ἄνθρωπο.

Σχολεῖον ἔναρξις.

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης μετὰ δυσκολίας πείθεται νὰ ὑπάγῃ ἐκ νέου εἰς τὸ σχολεῖον, προβάλλων καθ' ἑκάστην νέον πρόφασιν. Τέλος μετὰ πολλὰ πείθεται προχθὲς νὰ μεταβῇ.

Ἀλλὰ μόλις ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς τάξεώς του καὶ

— Δάσκαλε, λέγει, σήμερον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω σχολεῖο γικτὶ βρέχει;

Παιδικὴ ἀφέλει.

Ἀσθενὴς βραβεὺς ἔλεγε πρὸς τὴν παρκαθημένην μικρὰν κόρην του :

— Μιχί, ἂν πεθάνω θὰ λυπηθῆς, ποῦ δὲν θὰ με βλέπῃς πλέον;

— Ὅχι, μπαμπᾶ μου, ἔχουμε τὴν εἰκόνα σου.

Ἐν Φιλήρῳ.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ;

— Ἦρξατο κολόνικ, διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἡ μουρουδιὰ τῆς βετσίνας ἀπὸ τὰ βρέλια ποῦ πλύνουν.

Μέχρι τοῦδε ἦταν τοῦ συρμοῦ αἱ γελοῖαι δημοσιεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας πολλῶν ἰσθέντων ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν ὡς réclame τῶν ἐπισκεψμένων αὐτοῦ ἰατροῦ. Ἦδη μκνθάνομεν, ἐκ τινος δημοσιεύσεως καταχωρισθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ, τὰ φιλόφρατα καὶ γενναῖα αἰσθηματικά ἐνὸς τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις εὐεργετεῖ προσφέρων ἐργασίαν τοῦ δημοσίου. Ξένκ μνημόσυνη δικά μας συχώρα.

Α.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πῶς ἐξηγοῦν τὰ γυμνάσια:

Λοχίας. — Τώρα θὰ μάθωμε τὸ κλίναντ' ἐπὶ δεξιά. Ἀκούστε νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω' με τὸ κλίναντε ἐπὶ δεξιά δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ ὁ στρατιώτης πρὸς νὰ κλεισῇ ἐπὶ δεξιά. Καταλάβατε;

Πλατεῖα Θεσείου:

Δεκαεὺς. — Ἐνωματῖα Ἄλτ!... ΖΥΓΙΣΤΗΤΕ ἐπὶ δε...ξιά.

Θεωρίαι:

Λοχίας. — Θὰ κάνετε ἀκόμη τὸ σχῆμα ἀμκ ἀπκντᾶτε κανένα ΜΕΛΟΝ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Θεωρίαι:

Λοχίας. — τότε καταδικάζεται εἰς ἰσόβιον εἰρκτήν. (ἀποτενιόμενος πρὸς τινὰ στρατιώτην). Ξεύρεις Κουτσουρογιάνη τί θὰ εἰπῇ ἰσόβιος εἰρκτή;

Στρατιώτης. — Ἄμ' τί μ' ἔκαμες, κύρ λοχίε, αὐτὸ νὰ μὴν εἰξεύρω; ἰσόβιος εἰρκτή θὰ εἰπῇ ἰσόβιος θάνατος.

Ἐν τῷ στρατῶνι:

Στρατιώτης. — Κύρ λοχίε, τὸ νερὸ εἶναι λάσπη. Δὲν πίνετα.

Λοχίας. — Τώρα θὰ σᾶς πάρωμε ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ νὰ σᾶς τὸ καθαρίζωμε!

Ἐπιθεώρησις:

Λοχίας. — Γικτὶ φορᾶς μκντεῖο; δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἐμποδίζεται νὰ κάνης τὸ καλοκαίρι χρεῖα τοῦ μκντεῖου.

S. D. Sidurwan.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.